

BOTH BALÁZS
Jus talionis

Pulmann Juditnak

*Mikor magzatod hét hónapos,
akkor száll vissza rád az átok;
hűségesnek hitt választottad
lesz a megbabonázott.
Holdtöltekor jöjjön el érte,
szelekkkel vemhes órán,
hogy kígyóként megigézza
az aranyhajú boszorkány.*

*Csukott szemhéjad alatt látod,
villámló gyönyörével.
Mihez kezdesz? Körbeszaglász
a kénkőszagú éjjel,
magadban sem látsz semmi mást,
mint vigasztalan sötétet.
Fiadnak nevet választanál?
Rákos sejtekre züllik a lélek.*

*Út előtted csak egy; ha sétálsz,
a sziklák sírkővé válnak,
magzatod minden lélegzetedből
szelét érzi egy nagyobb halálnak.
És élni kell mégis. Hiába csábít
kötél, gyorsvonat, gyógyszer;
a napok salakját, bármilyen nehéz,
egyesegyedül hordd el.*

*Akkor is, ha hinnéd szavát,
hazudjon lángoló arccal.
Téged ölel, képzeletében
másikat vigasztal.
Idegrendszered kisüléseit
sírva, jajgatva érzi benned,
köldökcsinóron méreg szivárog
a meg sem születettnek,*

*mert nem csak ő él, a szörnyeteg is,
ki szemedben gyilkos fényt ragyogtat.
Halálig hűnek hitt pároddal élsz.
Dehogy élsz. Te rég halott vagy.
Most már, látod, megirtalak:
sárkányként szállj el, maradj magadra.
Lelkem felett gonoszságodnak
mától nincs hatalma.*